

Gerbiamas Rektoriau, gerbiamas Dekane, dėstytojai, universiteto bendruomene, gerbiami studentai, kolegos, artimieji ir draugai. Šiandien paskutinį kartą prisistatau kaip V kurso 3 grupės odontologijos studentė Milda Vitosytė ir sveikinu įveikus ilgus mokslo metus bei su gražiausia švente, kokios galėjome sulaukti. Nuo šandien drąsiai galite save vadinti diplomuotais gydytojais!

Kaip ir kiekvienas, nestovėčiau čia be savo tėvų ir artimųjų, kurie palaikė kiekviename žingsnyje ir žinau, kad šandien džiaugiasi ne mažiau nei aš. Šie studijų metai buvo išbandymas ne tik mums, bet ir Jums, ne kartą atsisakėte kažko sau dėl mūsų. Todėl ačiū už rūpestį, kantrybę ir palaikymą. Nestovėčiau čia ir be dėstytojų, kurie bėgant metams tapo draugais. Dėstytojas studentui - ne tik žinių šaltinis, bet ir pavyzdys. Juk dažnai tolimesnį kelią renkamės ne tik pagal asmeninius norus ar tikslus, bet ir pagal tai, kokius žmonės sutikome ir kas mus mokys toliau. Esu labai dėkinga dėstytojams, kurie negailėjo laiko ir mus mokė atsidavę, kvietė nesigėdyti klausti bei atsakymų ieškoti kartu. Žinoma, nestovėčiau čia ir be savo kurso draugų bei trečiosios odontologų grupės. Pradžia buvo nejauki, vienas kito nepažinojome ir draugais – nebuvome. Tačiau bėgant metams išmokome tolerancijos, supratingumo, pagarbos ir palaikymo, radome bendrų pomėgių. Pažinome vienas kitą, šventėme Kalėdas, dalinomės namais. Galiu drąsiai teigti, kad buvimas kartu mus ugdė labiausiai. Galiausiai, turbūt visų studentų vardu norėčiau padėkoti Vilniaus universitetui už suteiktą galimybę tokiai gražiai diplomų įteikimo šventei!

Mums tai nebe pirmoji mokykla, kurią baigiame, todėl ilgai galvojau kokius žodžius Jums turėčiau ištarti ir kaip sutalpinti jausmus, kurie užplūsta pagalvojus apie prabėgusius metus. Ar prisimenate tą jaudulį per pirmąją anatomijos paskaitą? Tuomet mano galvoje sukosi daug, labai daug klausimų... Ar visą tai reikės išmokti mintinai? Lotyniškai? Jau pirmas koliokviumas? Bet aš nieko nemoku, perskaičiau tik vieną kartą... Atsimenu kaip naktį prieš koliokviumą apibraukiau tuos paskutinius neišmokus punktus ir tikėjau sėkmingai jų neištraukti. O gydant pirmąjį pacientą rankos drebėjo, instrumentai slydo, krito, trankėsi į dantis. Tačiau pirmasis atsiminimas, kurį sieju su studijomis, buvo diena, kai pamačiau, kad įstojau. O dabar esame čia - medicinos ir odontologijos studijų programų diplomų įteikimo ceremonijoje. Mes ne tik įstojome, bet ir pabaigėme.

Ir kai galvoju apie šią dieną, ką ji reiškia, ir ką turėtume prisiminti ateityje - manau, jog šiandiena yra puikus įrodymas, kad galime daugiau, nei galvojame. Taip buvo per pirmąją

anatomijos paskaitą ir taip yra dabar. Šiandien susirinkome švęsti praėjusių metų ir mūsų pasiekimų, bet aš negaliu nesidžiaugti ateitimi. Mes pasirinkome gydytojo profesiją, nes norime padėti kitiems ir kitų gyvenimus paversti gerensniais. Tai drąsus ir kilnus žingsnis, reikalaujantis daug atsakomybės ir pasiaukojimo. Ir kai sakau, kad galime daugiau nei galvojame, reikėtų prisiminti ir tai, kad kitiems galime padėti daugiau, nei įsivaizduojame. Universitetą baigiame įtemptu metu, kuomet pasaulis - sukaustytas pandemijos, o gydytojų reikia labiausiai. Ir žvelgdama į Jus džiaugiuosi, kad tiek daug naujų veidų papildys gydytojų gretas. Nenoriu sakyti, kad mūsų laukiantis tolimesnis kelias bus lengvas, nes visi žinome, kad jis toks tikrai nebus. Mūsų laukia iššūkiai. Mes darysime klaidas ir mokysimės iš jų. Tačiau noriu, kad nesustotume mokytis, svajoti ir siektume tikslų, kurie kartais atrodo nepasiekiami. Šiuos žodžius tariau šiandien, bet ne šiandienai. Jie skirti dienai, kai apims abejonės ar atrodys, kad pasiekėme savo galimybių ribą ir buvo neverta siekti daugiau. Kai tokia diena ateis, o ji ateis, užsimerkime ir prisiminkime šiandieną, kai pasiekėme savo didžiausią svajonę - pabaigėme studijas Vilniaus universitete ir tapome gydytojais! Didžiuojuosi Jumis, dėkoju ir linkiu didžiausios sėkmės!